

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2023. gada 20. apr?l?(*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?i – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis (PVN) – Direkt?va 2006/112/EK – 14., 15. un 24. pants – Elektrisko transportl?dzek?u uzl?des punkti – Elektrisko transportl?dzek?u uzl?d?šanai paredz?t? apr?kojuma nodošana r?c?b?, nepieciešam?s elektroener?ijas pieg?de, k? ar? tehnisk?s pal?dz?bas un inform?tikas pakalpojumu sniegšana – Kvalific?šana par “pre?u pieg?di” vai “pakalpojumu sniegšanu”

Liet? C?282/22

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Naczelny S?d Administracyjny* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Polija) iesniegusi ar 2022. gada 23. febru?ra l?mumu un kas Ties? re?istr?ts 2022. gada 26. apr?l?, tiesved?b?

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

pret

P. w W.,

pedaloties

Rzecznik Ma?ych i ?rednich Przedsi?biorców,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js D. Gracijs [*D. Gratsias*] (referents), tiesneši M. Ileši?s [*M. Ileši?*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

?ener?ladvok?te: T. ?apeta [*T. ?apeta*],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko snieguši:

- Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej v?rd? – B. Ko?odziej, D. Pach un T. Wojciechowski,
- Rzecznik Ma?ych i ?rednich Przedsi?biorców v?rd? – P. Chrupek, radca prawny,
- Polijas vald?bas v?rd? – B. Majczyna, p?rst?vjs,
- ?ehijas vald?bas v?rd? – O. Serdula, M. Smolek un J. Vl??il, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – A. Armenia un U. Ma?ecka, p?rst?ves,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?tes uzklaus?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez

enerģiadvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 22. decembra Direktīvu 2009/162/ES (OV 2010, L 10, 14. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2006/112”), 14. panta 1. punktu un 24. panta 1. punktu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej* (Valsts nodokļu informācijas direktors, Polija; turpmāk tekstā – “nodokļu iestāde”) un *P. w W.* saistībā ar prasību atcelt 2017. gada 16. maija nodokļu nolikumu (turpmāk tekstā – “nodokļu nolikums”).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/112

3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punktu:

“[Pievienotās vērtības nodokli (PVN)] uzliek šādiem darījumiem:

a) preču piegādei, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķojas kā tās;

[..]

c) pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķojas kā tās;

[..].”

4 Šīs direktīvas 14. panta 1. punktā ir noteikts:

““Preču piegāde” ir tiesību nodošana rēķoties ar materiālu pašumu kā pašniekam.”

5 Saskaņā ar minētās direktīvas 15. panta 1. punktu:

“Elektrību, gāzi, siltumu vai dzesēšanu u. tml. uzskata par materiālu pašumu.”

6 Šīs pašas direktīvas 24. panta 1. punktā ir paredzēts:

““Pakalpojumu sniegšana” ir jebkurš darījums, kas nav preču piegāde.”

Direktīva 2014/94/ES

7 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/94/ES (2014. gada 22. oktobris) par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu (OV 2014, L 307, 1. lpp.) 4. panta 8. punktu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka publiski pieejamu uzlādes punktu operatori var brīvi iepirkt elektrību

no jebkura Savienības elektroenerģijas piegādātāja, ja piegādātājs tam piekrīt. Uzlādes punktu operatori ir atļauts sniegt patērētājiem [elektrisko] transportlīdzekļu uzlādes pakalpojumus uz līgumiska pamata, tostarp citu pakalpojumu sniedzēju vārdā.”

Polijas tiesības

8 2004. gada 11. marta *ustawa o podatku od towarów i usług* (Likums par preču un pakalpojumu nodokli; Dz. U. Nr. 54, 535. pozīcija) redakcijā, kas piemērojama pamatliet (turpmāk tekstā – “PVN likums”), 7. panta 1. punkts ir noteikts:

“Šā likuma 5. panta 1. punkta 1. apakšpunkts minētā preču piegāde ir tiesību nodošana rīkoties ar precēm kā pašniekam [..].”

9 PVN likuma 8. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Šā likuma 5. panta 1. punkta 1. apakšpunkts norādītā “pakalpojumu sniegšana” ir jebkurš pakalpojums, kas sniegts fiziskai vai juridiskai personai vai organizācijai bez juridiskas personas statusa un kas nav preču piegāde 7. panta izpratnē [..].”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 *P. w W.* plāno veikt darbību, kas ietver elektrisko transportlīdzekļu publiski pieejamu uzlādes punktu uzstādīšanu un ekspluatāciju. Šie punkti būsot aprīkoti ar tās sauktajiem “multistandarta” lādētājiem, kuriem ir gan ītrgaitas lādēšanas savienotāji, gan lānā maiņstrāvas savienotāji. Parastais elektriskais transportlīdzekļa uzlādes laiks 80 % apmērā no akumulatora jaudas, izmantojot ītrgaitas strāvas savienotājus, būtu aptuveni 20–30 minūtes. Transportlīdzekļa uzlādes ilgums, izmantojot lānā strāvas savienotājus, savukārt būtu aptuveni 4–6 stundas.

11 Cena, par kuru tiek izrakstīti rīcības lietotājiem, būsot atkarīga tostarp no uzlādes ilguma, kas izteikts stundās lānā strāvas savienotājiem vai minūtes ītrgaitas strāvas savienotājiem, kā arī no attiecīgā lietotāja izvēlētā savienojuma modeļa. Maksājums varēsot veikt pēc katras uzlādes reizes vai pēc noliktā rīcinu izrakstīšanas perioda beigām, neizslēdzot iespēju ieviest digitālajā portfelī uzkrātu kredītu iegādes sistēmu, kas jāizmanto, lai uzlādētu attiecīgo elektrisko transportlīdzekli.

12 Katrā uzlādes posmā sniegtajā pakalpojumā atkarībā no attiecīgā lietotāja vajadzībām principā varētu iekāut darījumus, ko veido:

- piekļuves uzlādes iekārtām nodrošināšana, tostarp lādētāja integrāšana transportlīdzekļa vadības sistēmā;
- elektroenerģijas padeve atbilstoši parametriem, kas piemēroti šā transportlīdzekļa akumulatoram;
- nepieciešamā tehniskā palīdzība.

13 *P. w W.* esot arī nodoms izveidot specializētu platformu, interneta vietni vai informātikas lietojumprogrammu, kas ļātu attiecīgajam lietotājam rezervēt konkrētu savienotāju un iepazīties ar veikto darījumu un maksājumu vēsturi.

14 Par visiem šiem pakalpojumiem *P. w W.* iekasēsot vienotu cenu.

15 *P. w W.* lādā nodokļu iestādi izdot nodokļu nolikumu, kurā būtu apliecināts, ka

paredzēt darbība ir “pakalpojumu sniegšana” PVN likuma 8. panta izpratnē.

16 Nodokļu nolikuma nodokļu iestāde uzskatīja, ka elektroenerģijas piegāde, kas nepieciešama elektriskā transportlīdzekļa uzlādei, ir jāuzskata par galveno pakalpojumu, savukārt citi P. w W. piedāvātie pakalpojumi jāuzskata par papildpakalpojumiem. No tā izrietot – tas, ka P. w W. nodrošina aprīkojumu, kas ļauj ātri uzlādēt elektriskos transportlīdzekļus, nebūtu jāuzskata par attiecīgās darbības galveno elementu un transportlīdzekļa uzlādei neesot sekundāras nozīmes.

17 Pēc P. w W. celtās prasības *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Vojevodistes administratīvā tiesa Varšavā, Polijā) ar 2018. gada 6. jūnija spriedumu atcēla nodokļu nolikumu. Šī tiesa uzskata, ka uzlādes punktu lietotāju galvenais nodoms esot izmantot aprīkojumu, kas tiem ļautu ātri un efektīvi uzlādēt savu transportlīdzekli. Tādējādi no attiecīgā lietotāja viedokļa galvenais pakalpojums esot piekļuve uzlādes punktam, kārtošana lādētāja nepieciešamā integrācija transportlīdzekļa vadības sistēmā. Šādas darbības mērķis neesot piedāvāt elektroenerģiju, bet gan nodot attiecīgo lietotāju rīcībā sarežģītas uzlādes iekārtas, ar kurām esot aprīkoti šie uzlādes punkti.

18 Minētā tiesa, pirmām kārtām, uzskata, ka tad, ja attiecīgā lietotāja būtu iecerējuši tikai pirkt elektroenerģiju elektriskajiem transportlīdzekļiem, tie izmantotu savu mājāsaiņniecības vai darbavietas tīklu, nevis publiskās uzlādes punktus. Lietotāji izvēloties izmantot šos uzlādes punktus tikai tāpēc, ka to dažāda standarta savienotāji ļauj ātrāk un efektīvāk uzlādēt elektrisko transportlīdzekļu akumulatorus. Otrām kārtām, cena netiekot aprēķināta atkarībā no patērētās enerģijas. Šādos apstākļos šo transportlīdzekļu uzlādes punktu piedāvājuma pievilcīgums galvenokārt izrietot no uzlādes laika, nevis no piekļuves elektroenerģijai kā tādai.

19 Šī pati tiesa uzskata, ka P. w W. pakalpojums atšķiroties no degvielas uzpildes staciju pakalpojumiem, kas piedāvā tradicionālo degvielu, jo tajās tiekot likts uzsvars nevis uz degvielas veidu vai kvalitāti, kam jābūt identiskam visiem piegādātājiem, bet gan uz uzlādes ātrumu un efektivitāti, kas esot atkarīga no tā aprīkojuma pašbūvē, kurš tiek nodots attiecīgo lietotāju rīcībā.

20 Nodokļu iestāde vērsās iesniedzējtiesā ar kasācijas sūdzību par *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Vojevodistes administratīvā tiesa Varšavā) spriedumu, kas minēts šī sprieduma 17. punktā. Lai pamatotu kasācijas sūdzību, nodokļu iestāde norāda, ka, runājot par elektrisko transportlīdzekļu uzlādes punktu nodošanu rīcībā par atlīdzību, galvenais pakalpojums ir preču, proti, elektroenerģijas, piegāde.

21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka trīs šī sprieduma 12. punktā aprakstītās darbības esot cieši saistītas tādejādi, ka tās veido vienotu kompleksu darījumu. Savukārt specializētās platformas, interneta vietnes vai informātikas lietojumprogrammas ieviešana, kas ļautu attiecīgajam lietotājam rezervēt konkrētu savienotāju, kā arī iepazīties ar veikto darījumu un maksājumu vēsturi, esot papildpakalpojums, kurš ir daļa no vienotā kompleksā darījuma un kura mērķis ir atvieglot patērētājiem transportlīdzekļu uzlādi.

22 Ēmot vērtēt, ka piekļuve klientiem piedāvātajam uzlādes aprīkojumam, lai nodrošinātu elektroenerģijas pārvadi ar transportlīdzekļa akumulatoram pienācīgi piemērotiem parametriem, neesot elektroenerģijas piegādes papildelements, iesniedzējtiesa uzskata, ka ir jānosaka šī sprieduma 12. un 21. punktā aprakstītā vienotā pakalpojuma galvenais elements. Šajā kontekstā šī tiesa precizē, ka pēc P. w W. domām, lūgumu izmantot noteikta uzlādes punkta pakalpojumu var noteikt vēlme samazināt transportlīdzekļa uzlādes nepieciešamo laiku, lai varētu ātri turpināt braucienu. Tādējādi no attiecīgā lietotāja viedokļa noteicošā esot nevis enerģijas cena, bet gan piedāvātā piekļuve specializētai infrastruktūrai, kas garantē saņemšanu saņemšanas laiku uzlādes

punkt?.

23 Šaj? zi?? iesniedz?jtiesa nor?da, ka uzl?des punktu izmantošana pati par sevi nav m?r?is, bet m?r?is ir ?aut uzl?d?t elektrisk? transportl?dzek?a akumulatoru. T?d?j?di šo punktu izmantot?jiem esot izv?le starp ?tr?s uzl?des punktiem un l?n?s uzl?des punktiem, kurus tie izv?las ne tikai atkar?b? no uzl?des ilguma, bet ar? ?emot v?r? transportl?dzek?a akumulatora ?paš?bas. T?gad piek?uve uzl?des punktam esot l?dzeklis, kas vislab?kajos apst?k?os ?auj sa?emt elektroener?ijas pieg?di – galveno pakalpojumu.

24 Tom?r, no vienas puses, tas, ka uzl?des cen? ir iek?auta ar? maksa par transportl?dzek?a novietošanu st?v?šanai, un, no otras puses, Direkt?vas 2014/94 4. panta 8. punkt? ietvert? atsauce uz elektrisko “transportl?dzek?u uzl?des pakalpojumiem”, ko sniedz uzl?des punktu operatori, iesniedz?jtiesai rada šaubas, vai pamatliet? apl?kotais vienotais pakalpojums j?kvalific? par “pre?u pieg?di” vai “pakalpojumu sniegšanu” Direkt?vas 2006/112 izpratn?.

25 Š?dos apst?k?os *Naczelny S?d Administracyjny* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Polija) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai kompleks pakalpojums, kas uzl?des punktos tiek sniegts elektrisko transportl?dzek?u lietot?jiem un ko veido:

- a) piek?uves uzl?des iek?rt?m nodrošin?šana (tostarp l?d?t?ja integr?šana transportl?dzek?a vad?bas sist?m?),
- b) elektroener?ijas padeves nodrošin?šana atbilstoši parametriem, kas piem?roti š? elektrisk? transportl?dzek?a akumulatoriem,
- c) transportl?dzek?u lietot?jiem nepieciešam?s tehnisk?s pal?dz?bas sniegšana un
- d) piek?uves speci?lai platformai, interneta vietnei vai inform?tikas lietojumprogrammai nodrošin?šana, kas ?auj rezerv?t atbilstošo uzl?des iek?rtas savienojumu un iepaz?ties ar veikto dar?jumu un maks?jumu v?sturi, k? ar? dot tiem iesp?ju izmantot t? d?v?to “e?portfeli”, lai veiktu maks?jumus par katru uzl?des reizi,

ir “pre?u pieg?de” Direkt?vas [2006/112] 14. panta 1. punkta izpratn? vai “pakalpojumu sniegšana” š?s direkt?vas 24. panta 1. punkta izpratn??”

Par prejudici?lo jaut?jumu

26 Ar šo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Direkt?va 2006/112 ir j?interpret? t?d?j?di, ka “pre?u pieg?de” š?s direkt?vas 14. panta 1. punkta izpratn? vai ar? “pakalpojumu sniegšana” t?s 24. panta 1. punkta izpratn? ir vienots un kompleks pakalpojums, ko veido:

- piek?uve elektrisko transportl?dzek?u uzl?des apr?kojumam (tostarp l?d?t?ja integr?cija transportl?dzek?a vad?bas sist?m?);
- elektroener?ijas padeve atbilstoši parametriem, kas piem?roti š? elektrisk? transportl?dzek?a akumulatoriem;
- transportl?dzek?u lietot?jiem nepieciešam? tehnisk? pal?dz?ba;

– t?du inform?tikas lietojumprogrammu pieejam?ba, kas ?auj attiec?gajam lietot?jam rezerv?t savienot?ju, apl?kot dar?jumu v?sturi, k? ar? ieg?d?ties digit?laj? portfel? uzkr?tos kred?tus un izmantot tos uzl?des apmaksai.

27 J?nor?da, ka tad, ja dar?jumu veido virkne elementu un darb?bu, ir j??em v?r? visi apst?k?i, k?dos šis dar?jums tiek veikts, lai noteiktu, pirmk?rt, vai min?tais dar?jums PVN m?r?iem ir divi vai vair?ki atseviš?i pakalpojumi vai viens vienots pakalpojums un, otrk?rt, vai p?d?j? min?taj? gad?jum? vienotais pakalpojums j?kvalific? par “pre?u pieg?di” vai “pakalpojumu sniegšanu” (spriedumi, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C?497/09, C?499/09, C?501/09 un C?502/09, EU:C:2011:135, 52. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Q?GmbH* (?pašo risku apdrošin?šana), C?907/19, EU:C:2021:237, 19. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

28 It ?paši, lai gan no Direkt?vas 2006/112 1. panta 2. punkta otr?s da?as izriet, ka parasti katrs dar?jums ir j?uzskata par atseviš?u un neatkar?gu, t?du dar?jumu, kas no ekonomisk? viedok?a ir tikai viens pakalpojums, nevar sam?ksloti sadal?t, lai neizkrop?otu PVN sist?mas darb?bu. Šaj? zi?? par vienotu pieg?di b?tu j?uzskata tas, ja divi vai vair?ki elementi vai darb?bas, ko nodok?a maks?t?js pieg?d? pirc?jam, ir tik cieši saist?ti, ka tie objekt?vi veido vienu neatdal?mu saimniecisku pakalpojumu, kura sadal?šana b?tu m?ksl?ga (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C?497/09, C?499/09, C?501/09 un C?502/09, EU:C:2011:135, 53. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Q?GmbH* (?pašo risku apdrošin?šana), C?907/19, EU:C:2021:237, 20. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

29 Turkl?t noteiktos apst?k?os vair?ki pakalpojumi, kuri form?li ir noš?irti un kurus var?tu sniegt atseviš?i, un š?di tie var?tu tikt aplikti ar nodokli vai atbr?voti no t?, ir j?uzskata par vienotu dar?jumu, ja tie nav neatkar?gi (spriedums, 2010. gada 2. decembris, *Everything Everywhere*, C?276/09, EU:C:2010:730, 23. punkts).

30 T? tas it ?paši ir tad, ja viena vai vair?kas sast?vda?as veido galveno pakalpojumu, savuk?rt p?r?j?s sast?vda?as ir uzskat?mas par vienu vai vair?kiem papildpakalpojumiem, uz kuriem attiecas t?ds pats nodok?u rež?ms k? uz galveno pakalpojumu. It ?paši pakalpojums ir uzskat?ms par galven? pakalpojuma papildpakalpojumu tad, ja tas pats par sevi nav klienta m?r?is, bet veids, k? vis?rt?k sa?emt pakalpojumu sniedz?ja galveno pakalpojumu (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C?497/09, C?499/09, C?501/09 un C?502/09, EU:C:2011:135, 54. punkts, un 2021. gada 4. marts, *Frenetikexito*, C?581/19, EU:C:2021:167, 41. punkts).

31 LESD 267. pant? paredz?taj? sadarb?b? valsts ties?m ir j?nosaka, vai konkr?t?s lietas apst?k?os attiec?gais pakalpojums ir vienots pakalpojums, un šaj? zi?? j?veic gal?gais fakts nov?rt?jums (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C?497/09, C?499/09, C?501/09 un C?502/09, EU:C:2011:135, 55. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Q?GmbH* (?pašo risku apdrošin?šana), C?907/19, EU:C:2021:237, 25. un 26. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra).

32 Pamatlieta attiecas uz t?du darb?bu apvienošanu, kas izpaužas k? elektroener?ijas pieg?de elektrisko transportl?dzek?u uzl?dei un daž?du pakalpojumu sniegšana, piem?ram, piek?uves uzl?des punktiem iek?rtošana un to izmantošanas atvieglošana, nepieciešam? tehnisk? pal?dz?ba un inform?tikas lietojumprogrammas, kas ?auj rezerv?t savienot?ju, uzraudz?t dar?jumus un samaksu par tiem. Iesniedz?jtiesa uzskata, ka attiec?g? [preces] pieg?de un [pakalpojuma] sniegšana PVN m?r?iem ir vienots dar?jums. ?emot v?r? Tiesas r?c?b? esošos inform?cijas elementus, neš?iet, ka ar šo kvalifik?ciju tiktu p?rk?pts k?ds no š? sprieduma 27.–30. punkt? min?tajiem krit?rijiem.

33 Attiecībā uz jēdzienu "preču piegāde" Direktīvas 2006/112 izpratnē tās 14. panta 1. punktā ir noteikts, ka par tādū uzskata tiesību nodošanu rīkoties ar materiālu pašumu kā pašniekam. Šis jēdziens ietver jebkuru materiāla pašuma nodošanu, ko veic viena puse un kas otrai pusei dod tiesības faktiski rīkoties ar to kā pašniekam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C-497/09, C-499/09, C-501/09 un C-502/09, EU:C:2011:135, 59. punkts, un 2020. gada 23. aprīlis, *Herst*, C-401/18, EU:C:2020:295, 36. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Turklāt saskaņā ar šīs direktīvas 15. panta 1. punktu elektroenerģiju uzskata par materiālu pašumu.

34 Attiecībā uz jēdzienu "pakalpojumu sniegšana" Direktīvas 2006/112 izpratnē – no tās 24. panta 1. punkta izriet, ka minētais jēdziens attiecas uz jebkuru darījumu, kas nav "preču piegāde" šīs direktīvas 14. panta izpratnē.

35 Lai noteiktu, vai vienots komplekss pakalpojums, kāds tiek aplūkots pamatlīgumā, jākvalificē par "preču piegādi" vai "pakalpojumu sniegšanu" minētās direktīvas izpratnē, jāņem vērā visi apstākļi, kādos notiek attiecīgais darījums, lai noskaidrotu raksturojošos elementus un identificētu tās dominājošos elementus. Attiecīgie elementi jānosaka, pamatojoties uz uzlīdzdes punktu vidusmēra lietotāja viedokli un visaptverošā vērējuma iemot vērā pakalpojumu sniegšanas elementu kvalitāte, nevis tikai kvantitatīvo nozīmi salīdzinājuma ar preču piegādes elementiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C-497/09, C-499/09, C-501/09 un C-502/09, EU:C:2011:135, 61. un 62. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

36 Tādējādi, pirmām kārtām, Direktīvas 2014/94 4. panta 8. punktā ietvertā atsauce uz elektrisko "transportlīdzekļu uzlīdzdes pakalpojumiem" neietekmē pamatlīgumā aplūkoto darījuma kvalificēšanu par "preču piegādi" vai "pakalpojumu sniegšanu" Direktīvas 2006/112 izpratnē. Proti, saskaņā ar Direktīvas 2014/94 1. pantu tās mērķis ir noteikt minimālos prasības alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanai, tostarp elektrisko transportlīdzekļu uzlīdzdes punktiem. Tādējādi tās mērķis nav paredzēt nekādus noteikumus par alternatīvās degvielas piegādes režīmu no PVN viedokļa.

37 Otrām kārtām, tā kā preces tirdzniecība vienmēr ir saistīta ar minimālu pakalpojumu sniegšanu, lai novērtētu, cik lielā mērā pakalpojumu sniegšana kopumā ietver arī minētās preces piegādi, var ņemt vērā tikai tos pakalpojumus, kas atšķiras no tiem, kuri noteikti ir saistīti ar šīs preces tirdzniecību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 10. marts, *Bog* u.c., C-497/09, C-499/09, C-501/09 un C-502/09, EU:C:2011:135, 63. punkts, un 2021. gada 22. aprīlis, *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach*, C-703/19, EU:C:2021:314, 50. punkts).

38 Šajā ziņā, pirmkārt, darījums, kas izpaužas kā elektroenerģijas padeve elektriskā transportlīdzekļa akumulatoram, ir preču piegāde, jo šis darījums ļauj uzlīdzdes punkta izmantotājam lietot tās transportlīdzekļa darbināšanai nodoto elektroenerģiju, kas saskaņā ar Direktīvas 2006/112 15. panta 1. punktu tiek pielīdzināta materiālam pašumam.

39 Otrkārt, šāda elektriskā transportlīdzekļa akumulatora elektroapgāde nozīmē, ka tiek izmantota atbilstoša uzlīdzdes iekārta, kas var ietvert lādētāju, kurš jāintegrē transportlīdzekļa vadības sistēmā. Līdz ar to piekļuves šai iekārtai piešķiršana ir minimāla pakalpojumu sniegšana, kas noteikti ir saistīta ar elektroenerģijas piegādi, un šī iemesla dēļ to nevar ņemt vērā, novērtējot pakalpojuma sniegšanas daļu kompleksā darījumā, kas ietver arī elektroenerģijas piegādi.

40 Treškārt, tehniskā palīdzība, kas var būt vajadzīga attiecīgajiem lietotājiem, pati par sevi ir nevis mērķis, bet veids, kā ar vislabākajiem nosacījumiem saņemt elektriskā transportlīdzekļa darbības nepieciešamās elektroenerģijas piegādi. Tādā tas salīdzinājuma ar elektroenerģijas

piegādi ir papildpakalpojums.

41 Tā tas ir arī gadījumā, kad tiek darītas pieejamas informātikas lietojumprogrammas, kas ļauj attiecīgajam lietotājam rezervēt savienotāju, aplūkot darījumu vāsturi un iegādāties kredītu uzlādes apmaksai. Proti, ar šādiem pakalpojumiem lietotājam tiek piedāvāts konkrēts papildu praktiskais aprīkojums, kura vienīgais mērķis ir uzlabot transportlīdzekļa uzlādei nepieciešamās elektroenerģijas nodošanu un sniegt pārskatu par iepriekš veiktajiem darījumiem.

42 No tā izriet, ka principā elektroenerģijas nodošana ir raksturīgs un dominējošs vienota un kompleksa pakalpojuma – saistībā ar kuru iesniedzātiesa uzdod jautājumu Tiesai – elements.

43 Šo secinājumu neatspēko šīs tiesas norādītais apstāklis, saskaņā ar kuru, lai aprēķinātu summu, kas jāmaksā par elektriskā transportlīdzekļa uzlādi, var tikt ņemts vērā ne tikai nodotās elektroenerģijas daudzums, bet arī maksa par dīkstāves laiku šīs uzlādes laikā. It īpaši tas vienkārši nozīmē, ka piegādātās preces, proti, elektroenerģijas, vienas vienības cenu veido ne tikai pašas piegādes izmaksas, bet arī attiecīgā lietotāju rīcībā nodoto iekārtu izmantošanas laiks.

44 Šā sprieduma 42. punktā izklāstītais secinājums netiek atspēkots arī tad, ja attiecīgais operators cenu aprēķina, pamatojoties tikai uz uzlādes ilgumu. Proti, ņemot vērā, ka piegādātās elektroenerģijas daudzums ir atkarīgs no piegādes laika nodotās jaudas, arī šāds aprēķins atspoguļo šīs elektroenerģijas vienības cenu.

45 Tāpat ar to vien, ka nepārtrauktas tīrās uzlādes vienības cena ir nedaudz augstāka nekā līnijas maiņstrāvas uzlādes cena, nepietiek, lai no lietotāja viedokļa šīs uzlādes tīrums un efektivitāti padarītu par attiecīgajai operācijai raksturīgu un dominējošu elementu.

46 ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2006/112 ir jāinterpretē tādējādi, ka "preču piegāde" šīs direktīvas 14. panta 1. punkta izpratnē ir vienots un komplekss pakalpojums, ko veido:

- piekļuve elektriskā transportlīdzekļa uzlādes aprīkojumam (tostarp lādētāja integrācija transportlīdzekļa vadības sistēmā);
- elektroenerģijas padeve atbilstoši parametriem, kas piemēroti šā elektriskā transportlīdzekļa akumulatoriem;
- attiecīgajiem lietotājiem nepieciešamā tehniskā palīdzība; un
- tādā informātikas lietojumprogrammu pieejamība, kas ļauj attiecīgajam lietotājam rezervēt savienotāju, aplūkot darījumu vāsturi, kā arī iegādāties digitālajā portfelī uzkrātos kredītu un izmantot tos uzlādes apmaksai.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šā tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzātīties, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 22. decembra Direktīvu 2009/162/ES,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

“preču piegāde” grozītās Direktīvas 2006/112 14. panta 1. punkta izpratnē ir vienots un komplekss pakalpojums, ko veido:

- piekļuve elektrisko transportlīdzekļu uzlādes aprīkojumam (tostarp lādētāja integrācija transportlīdzekļa vadības sistēmā);**
- elektroenerģijas padeve atbilstoši parametriem, kas piemēroti šā elektriskā transportlīdzekļa akumulatoriem;**
- attiecīgajiem lietotājiem nepieciešamā tehniskā palīdzība; un**
- tādū informātikas lietojumprogrammu pieejamība, kas ļauj attiecīgajam lietotājam rezervēt savienotāju, aplūkot darījumu vēsturi, kā arī iegādāties digitālajā portfeli uzkrātos kredītus un izmantot tos uzlādes apmaksai.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – poļu.